

Памти ли још неко она “два пријатеља што се сваког дана састају код Три листа дувана”? Сећа ли се данас ма ко Нарциса и Златоустог, Дон Кихота и Санчо Пансе, Робина и Малог Џона, Робинсона и Петка, Загора и Чика, Рокија и Аполо Крида, Танга и Кеша? Има ли икога ко се без напора може присетити Прлета и Тихог, Јарета и Паје, Цвелета и Џаје, Зеке и Бјеке, Владе и Бајке?

Не верујем. А ако неко случајно и памти, онда је или крадом записивао и сачувао имена негде у архиви или је због згуснутог програма прославе Светог Николе празновао и трећи дан и пропустио све информативне емисије тог величанственог 21. децембра 2009. године.

Јер ко је тог дана провео макар два минута испред телевизора, имаће са чим да изађе пред унуке. Ко тог дана није протраћио време улудо, отишао с девојком на излет, породицом на санкање и томе слично, е томе су очи остале на екрану а срце заувек у Торину. И тај зна да није улудо протраћио свој земаљски живот.

Тог је дана председник Тадић, возач над возачима, навијач над навијачима, премијер над премијерима, показао и да је пријатељ над пријатељима. Тог је дана открио најстроже чувану тајну, тајну над тајнама, коју данас свако зна, осим оног ко је изабрао да не зна. Председник Фијата, Серђо Маркионе, мој је пријатељ, обзнанио је председник, додавши како је врло задовољан јучерашњим разговором са њим (http://www.b92.net/video/video.php?nav_category=905&nav_id=399677).

Тог смо дана сазнали да постоји пријатељство које све прашта. Пријатељство које се не обазире на пропуштене уговорне рокове. Пријатељство које не прави питање хоће ли пријатељ уплатити 200 милиона евра, како је уговорено или 100, како му је zgodније. Пријатељство које чува највеће тајне. Пријатељство које не наплаћује пенале и раскида неизвршене уговоре, него их анексира. Пријатељство које не пита шта кошта док се пије и лумпује. Јер шта су сви ти милиони горе-доле, кад су се пријатељи срели, а други плаћа лом.

Пријатељ са Андрићевог венца

Пише: Драган Добрашиновић
среда, 23 децембар 2009 20:22

Само једну ствар нисмо дознали. Када су два пријатеља која бришу сећање на сва већ виђена пријатељства постали пријатељи – пре склапања уговора Србије и Фијата или у току његовог „извршења”? Али, зар је то важно?! Председник је и тако тумач над тумачима закона, па ће нам протумачити да ту, у пословима међу пријатељима, никаквог сукоба интереса нема и не може бити.

А коме тог 21. децембра 2009. године срце није заиграло, тај или га нема или му ничему не служи.